

Sygn. akt **VII K 233/15**

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 czerwca 2015 roku

Sąd Rejonowy w Siedlcach VII Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący SSR Małgorzata Semeniuk

Protokolant sekr. sąd. Ignacy Symanowicz

w obecności oskarżyciela ---

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 3 czerwca 2015 roku w S.

sprawy R. P.

syna R. i I. z domu P.

urodzonego (...) w S.

oskarżonego o to, że:

w dniu 18 lutego 2015 r. w miejscowości N., gm. M. usiłował włamać się do opuszczonego budynku gospodarczego zakładu betoniarskiego, w ten sposób, iż za pomocą łomu wyrwał ze ściany zakratowane okno, lecz zamierzonego celu nie osiągnął, gdyż okno to przygniotło mu nogę, a ponadto spowodował straty na łączną kwotę około 500 zł na szkodę J. W.,

tj. o czyn z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 278 § 1 kk w zb. z art. 288 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk

ORZEKA:

I. Oskarżonego **R. P.** uznaje za winnego dokonania zarzucanego mu czynu wyczerpującego dyspozycję art. 13 § 1 kk w zw. z art. 278 § 1 kk w zb. z art. 288 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk i za czyn ten na podstawie art. 13 § 1 kk w zw. z art. 278 § 1 kk w zb. z art. 288 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk skazuje go, zaś na podstawie art. 14 § 1 kk w zw. z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 11 § 3 kk wymierza oskarżonemu karę 1/ jednego/ roku pozbawienia wolności;

II. Na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk i art. 70 § 1 pkt 1 kk wykonanie tak orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawieszają ustalając okres próby na 3/ trzy/ lata;

III. Na podstawie art. 33 § 2 kk wymierza karę grzywny w wysokości 80 (osiemdziesiąt) stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na 10 (dziesięć) złotych;

IV. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 340/ trzysta czterdzieści/ złotych tytułem opłaty oraz kwotę 110 / stu dziesięciu/ złotych tytułem pozostałych kosztów sądowych;

Sygn. akt VII K 233/15

UZASADNIENIE

W oparciu o zebrany w sprawie materiał dowodowy Sad Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny :

J. W. jest właścicielem posesji w miejscowości N.. Na terenie tym stoi opuszczony zakład betoniarski nie eksploatowany od przeszło 6 lat, teren nie jest ogrodzony. Budynki są pozamykane na kłódki, w oknach znajdują się kraty.

W dniu 20. 02. 2015 roku J. W. został poinformowany przez policję ,że do jednego z budynków gospodarczych usiłowano wejść ,gdyż krata zabezpieczająca okno jest zdjęta. Ponadto beton w którym krata była osadzona został wykruszony.

Dwa dni wcześniej tj 18 lutego 2015 roku o godzinie 22. 30 R. P. przyszedł na teren posesji , próbował dostać się do wnętrza budynku , gdyż chciał zobaczyć czy jest tam złom ,zaczął ruszać kratą zabezpieczającą okno. Krata wyłamała się z betonu i spadła mu na nogi powodując bolesny uraz . Jego krzyki i wołanie o pomoc usłyszał sąsiad który natychmiast zadzwonił po policję. Przybyli na miejsce policjanci pomogli sprawcy wydostać się spod kraty , wezwali na pomoc pogotowie, gdyż mocno on krwawił. R. P. został przewieziony do Szpitala Wojewódzkiego w S. ,gdzie na Oddziale Ortopedii przebywał blisko 2 miesiące.

Wartość powstałych uszkodzeń właściciel posesji J. W. ocenił na 500 złotych.

Powyższe ustalenia faktyczne poczyniono w oparciu o :wyjaśnienia R. P. /k 37-38/, zeznania J. W. /k 4-6/, M. S. / 15-16/, G. K. / k 21/.

Uzupełnienie materiału dowodowego stanowią też dokumenty których wiarygodności Sąd nie kwestionował : protokół użycia alkometru /k 3/, protokół oględzin miejsca zdarzenia /k 8-9/, dane o karalności /k 23-24/, informacja o odbyciu kary pozbawienia wolności przez oskarżonego /k 26/, odpis wyroku VII K 925/09 /k27/, wykaz dowodów rzeczowych / k 34/, dane o osobie /k 40/.

Oskarżony R. P. przyznał się do zarzucanego mu czynu. Wyjaśnił ,że w dniu 18 lutego 2015 roku poszedł sam na teren nieczynnego zakładu betoniarskiego w N.. Wziął ze sobą długi metalowy łom poszukiwał bowiem złomu który mógłby następnie sprzedać .zaczął ruszać kratę zabezpieczającą okno , beton ukruszył się i krata spadła mu na nogi .Zaczął wołać o pomoc. Po pewnym czasie przyjechała policja i dopiero oni odsunęli kratę i uwolnili go.

Oskarżony podczas przesłuchania w postępowaniu przygotowawczym złożył wniosek o dobrowolne poddanie się karze .

Oskarżony R. P. był wielokrotnie karany ,głównie za czyn z art. 178a § 1 kk. Wymierzano wobec niego karę pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem.

Obecnie R. P. prowadzi działalność gospodarczą w branży budowlanej , jest rozwiedziony ma na utrzymaniu 16 -letnie dziecko.

Sąd zważył co następuje :

Wyjaśnienia R. P. są wiarygodne gdyż znajdują odzwierciedlenie w pozostałym zebranym w sprawie materiałem dowodowym ,w tym głównie z zeznaniami pokrzywdzonego J. W..

Świadek M. S. z N. stwierdził jedynie ,że w dniu 18 lutego 2015 roku usłyszał głośny męski krzyk dochodzący z opuszczonej posesji która znajduje się obok niego. Gdy poszedł tam na miejsce zobaczył ,że przyjechała już tam policja i pogotowie , zaś na miejscu przebywał znany mu osobiście R. P. ,który następnie został zabrany do szpitala. Natomiast funkcjonariusz policji z KP M.- G. K. zeznał ,że kiedy przybył na miejsce zdarzenia zobaczył R. P. leżącego na ziemi ,który prosił o pomoc lekarską gdyż przygniótł sobie nogę opadającą dużą metalową kratą.

Prokurator wraz z aktem oskarżenia złożył do Sądu wniosek o wydanie wyroku w trybie art. 335 § 1 kpk i wymierzenie kary uzgodnionej z oskarżonym w rozmiarze : 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem na 3 lata, kary grzywny w wysokości 80 stawek dziennych po 10 złotych i obciążenie kosztami oraz opłatą.

Kwalifikacja prawna czynu z art. 13 § 1 kk w zb. z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 288 § 1 kk jest dyskusyjna to jednak prawidłowa.

Z ustaleń faktycznych poczynionych przez Sąd wynika ,że oskarżony wszedł na teren opuszczonej posesji w celu poszukiwania przedmiotów metalowych podatnych do dokonania kradzieży i sprzedaży na złom. Oskarżony nie wiedział jaki stan rzeczy zastał w tym stanie zabezpieczeń .Zobaczywszy kratę w oknie szarpał nią chcąc sprawdzić stopień jej zamontowania i stopień trudności przy ewentualnym jej pokonywaniu w celu dostania się do wnętrza. Został jednak zaskoczony słabością tego zabezpieczenia do tego stopnia ,że poruszywszy niezbyt mocną kratą doprowadził do jej upadku na podłogę na skutek czego została przygnieciona jego kończyna dolna ,co skutkowało doznaniem przez niego obrażeń ciała.

W efekcie -zamiast dokonania kradzieży musiał wzywać pomocy w związku z doznany urazem ciała.

Wprawdzie ujawniony na miejscu łomu na miejscu kradzieży w sprawie świadczy o tym ,że oskarżony przyszedł z ewentualnym zamiarem dokonania włamania do budynku ,nie mniej jednak stan techniczny budynku w szczególności opisanej wyżej kraty i jej umocowanie był tak fatalny ,że oskarżony nie musiał dokonywać żadnego włamania przy pomocy przyniesionego łomu a krata opadła pod wpływem własnego ciężaru w wyniku obluźnienia. W tym zakresie Sąd poczynił ustalenia w oparciu o wyjaśnienia samego oskarżonego , które Sąd obdarzył wiarą, albowiem podał on typowy sposób działania sprawców- złomiarzy, którzy generalnie nie dokonują włamań i nie są nastawieni na kradzież mienia znacznej wartości lecz co do zasady nastawieni są raczej na kradzież różnych przedmiotów metalowych łatwo dostępnych, o znikomej wręcz wartości materialnej podatnych do spieniężenia w punkcie skupu złomu.

Taki zdaniem Sadu był modus operandi i zamiar sprawcy w osobie oskarżonego.

W ocenie Sądu wnioski prokuratora o wydanie wyroku skazującego wobec R. P. jest zasadny i zasługuje na uwzględnienie. Sam oskarżony przyznał się do winy, opisał przebieg zdarzenia. Jego wyjaśnienia korelują z zeznaniami świadka M. S. ,G. K. i J. W. jak również z protokołem oględzin miejsca zdarzenia. Dowody te pozwalają na uznanie ,ze wina oskarżonego jak i okoliczności popełnienia czynu nie budzą wątpliwości.

R. P. był wielokrotnie karany , obecnie wymierzenie mu kary 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem na okres 3 lata próby nie jest surową reakcją i adekwatną do wagi popełnionego czynu. Oskarżony osiąga dochód z prowadzonej działalności gospodarczej w branży budowlanej w kwocie co najmniej 2 tysięcy miesięcznie. Uiszczenie grzywny , opłaty i kosztów sądowych nie będzie dla niego utrudnieniem, będzie zaś działało powstrzymująco przed wchodzeniem w kolizję z prawem na dalszym etapie życia.

Orzeczenie o kosztach i opłatach uzasadnia art. 627 kpk.

Mając powyższe na względzie Sąd na podstawie art. 335 § 1 kpk orzekł jak w wyroku.